

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Ndob/1/2020
Identifikačné číslo spisu: 1117201330
Dátum vydania rozhodnutia: 15.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Nemčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1117201330.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v spore žalobcu: Rösler Oberflächentechnik GmbH, so sídlom Hausen 1, Bad Staffelstein, Spolková republika Nemecko, zapísaného v Obchodnom registri Okresného súdu Coburg pod č. HRB 1300, zastúpeného TaylorWessing e/n/w/c advokáti s. r. o., so sídlom Panenská 6, Bratislava, IČO: 35 905 832, proti žalovanému: MARBAD SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, so sídlom Kulczyńskiego 14, Váršava, Poľská republika, REGON: 14275638600000, zastúpenému JUDr. Miroslavom Bachyncom, advokátom, so sídlom Podbiel 177, o zdržanie sa nekalosúťažného konania, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 26Cb/8/2017, o určenie súdu príslušného na prejednanie a rozhodnutie sporu, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky u r č u j e, že spor vedený na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 26Cb/8/2017 prejedná a rozhodne Okresný súd Bratislava I.

Odôvodnenie

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Bratislava I (ďalej tiež „okresný súd“) dňa 25. januára 2017, sa žalobca domáhal, aby okresný súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa používania klamlivého vyhlásenia o tom, že je jediným výrobcom spotrebného materiálu pre vibračné omieľanie (omieľacie telieska, kvapaliny, flokulanty, granulát) v strednej Európe, spolu s povinnosťou odstrániť závadný stav zverejnením ospravedlnenia za klamlivú reklamu v tlačenej verzii mesačníka Strojárstvo/Strojrenství.

2. Okresný súd Bratislava I, dňa 24. februára 2020, predložil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) na rozhodnutie podľa § 38 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), na určenie miestne príslušného súdu. Svoj postup odôvodnil tým, že predmetom konania je žaloba o zdržanie sa nekalosúťažného konania, pre ktorú je, v zmysle čl. 7 ods. 2 Nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „Nariadenie“), daná právomoc súdov Slovenskej republiky, pričom podmienky miestnej príslušnosti chýbajú (žalovaný nemá sídlo na území Slovenskej republiky a nie je naplnené žiadne z kritérií osobitnej a ani výlučnej miestnej príslušnosti), nemožno potom ustáliť ani obvod pre určenie kauzálnej príslušnosti podľa § 26 ods. 1 C. s. p.

3. Podľa § 38 C. s. p., ak ide o spor, ktorý patrí do právomoci súdov Slovenskej republiky, ale podmienky miestnej príslušnosti chýbajú alebo ich nemožno zistiť, najvyšší súd určí, ktorý súd spor prejedná a rozhodne.

4. Predpokladom postupu podľa citovaného ustanovenia je zistenie, že spor, ktorý sa má prejednať síce patrí do právomoci súdov Slovenskej republiky, avšak podmienky na určenie miestnej príslušnosti chýbajú, resp. tieto podmienky nie je možné zistiť. Postup podľa uvedeného ustanovenia je teda možný v prípade, ak súd, ktorý má spor prejednať dospeje k tomu, že:

(1) tento spor patrí do právomoci súdov Slovenskej republiky,

(2) sám na jeho prejednanie nie je miestne príslušný a

(3) objektívne nie je schopný vyvodiť záver o tom, ktorý súd je miestne príslušným na jeho prejednanie (či už z dôvodu absencie podmienok na určenie miestnej príslušnosti alebo z dôvodu nemožnosti zistenia týchto podmienok); pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Najvyšší súd preto najprv skúmal naplnenie podmienok pre postup v zmysle § 38 C. s. p.

5. Podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

6. Podľa čl. 5 ods. 1 Nariadenia, osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe kritérií upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.

7. Podľa čl. 7 ods. 2 Nariadenia, osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v inom členskom štáte vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá takýto nárok.

8. Článok 7 Nariadenia upravuje osobitnú právomoc súdov v konkrétne definovaných prípadoch, pričom ide o osobitnú (alternatívnu) právomoc vo vzťahu k čl. 4 Nariadenia. Pod čl. 7 ods. 2 Nariadenia, od ktorého odvodzuje právomoc okresný súd, spadajú žaloby vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti (okrem žalôb o náhradu škody napríklad aj žaloby týkajúce sa vydania bezdôvodného obohatenia, nekalej súťaže a nárokov vyplývajúcich z porušenia súťažného práva), pričom relevantným miestom pre určenie právomoci súdu je miesto, kde došlo k spôsobeniu určitej ujmy alebo miesto, kde nastala udalosť, ktorá bola príčinou zakladajúcou takýto nárok (m. m. rozsudok Súdneho dvora EÚ z 30. novembra 1976 vo veci C-21/76, Handelswekerij G. J. Bier BV proti Mines de potasse d'Alsace SA).

9. V predloženej veci sa žalobca podanou žalobou domáha ochrany pred nekalým súťažným konaním žalovaného, ktorého sa mal dopustiť uverejnením klamlivej reklamy v mesačníku Strojárstvo/Strojirenství č. 6/2016 a ku ktorému malo dôjsť na území Slovenskej republiky. V predloženej veci ide nepochybne o spor týkajúci sa nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti s tým, že skutočnosť, ktorá zakladá nároky uplatnené v žalobe mala nastať na území Slovenskej republiky. Vzhľadom k uvedenému je v zmysle čl. 7 ods. 2 Nariadenia daná právomoc súdov Slovenskej republiky na prejednanie a rozhodnutie v tomto spore.

10. Najvyšší súd následne pristúpil k skúmaniu existencie podmienok miestnej príslušnosti podľa § 13 a nasl. C. s. p., pričom dospel k záveru, že podmienky na jej určenie chýbajú. V predloženej veci je žalovaným právnická osoba so sídlom v Poľskej republike, ktorá na území Slovenskej republiky nemá umiestnenú organizačnú zložku, preto miestnu príslušnosť podľa § 15 C. s. p. nemožno určiť. Rovnako tak nemožno určiť miestnu príslušnosť ani podľa ustanovení § 19 a § 20 C. s. p. o osobitnej miestnej príslušnosti.

11. Vzhľadom k splneniu podmienky právomoci slovenských súdov v danom spore a k chýbajúcim podmienkam určenia miestnej príslušnosti, najvyšší súd v zmysle § 38 C. s. p. určil na prejednanie a rozhodnutie danej veci Okresný súd Bratislava I.

12. Pri svojom rozhodnutí najvyšší súd prihliadal okrem ust. § 26 ods. 1 C. s. p., v zmysle ktorého je na konanie v sporoch z nekalého súťažného konania v prvej inštancii kauzálné príslušný: Okresný súd Bratislava I, Okresný súd Banská Bystrica a Okresný súd Košice I, predovšetkým na to, že Okresný súd Bratislava I už vo veci vykonal prvotné procesné úkony, a spis predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na postup podľa § 38 C. s. p. až po vyše 3 rokoch od podania predmetnej žaloby. Najvyšší súd preto dospel k záveru, že je v súlade so zásadami hospodárnosti, účelnosti a efektívnosti civilného procesu, aby vec prejednal a rozhodol Okresný súd Bratislava I.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.